

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 250/04-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. novembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť P. R., bytom M., zastúpeného advokátom JUDr. Ľ. S., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozsudkom Okresného súdu Bratislava III vo veci vedenej pod sp. zn. V-2 8 C 39/90 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. R. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 31. decembra 2003 doručené podanie P. R. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom M., zastúpeného advokátom JUDr. Ľ. S., B., označené ako „*Sťažnosť*“. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a rozsudkom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) vo veci jeho návrhu na náhradu škody sp. zn. V-2 8 C 39/90.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol:

„Sťažovateľ sa domáhal návrhom, zo dňa 27. 07. 1990 doručeným Okresnému súdu Bratislava-vidiek 07. 08. 1990 náhrady škody, ktorú mu spôsobila odporkyňa L. B., tým že ho dňa 22. 05. 1989 zasiahla strelou zo vzduchovky do ľavého oka, čím mu spôsobila ťažké ublíženie na zdraví spolu s trvalým následkom stratou videnia. Odporkyňa bola rozsudkom Okresného súdu Bratislava-vidiek č. k. 5 T 82/89 zo dňa 08. 11. 1989 uznaná vinnou z trestného činu úmyselného ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a okrem uloženého trestu jej bola uložená aj povinnosť nahradiť sťažovateľovi škodu vo výške 1.650,- Kčs titulom bolestného.

Okresný súd Bratislava-vidiek rozsudkom zo dňa 13. 02. 1991, č. k. 8 C 39/90-71 zaviazal odporkyňu... zaplatiť sťažovateľovi sumu 49.557,- Kčs z titulu náhrady škody spôsobenej na zdraví do 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku a ďalej zaviazal odporkyňu L. B. platiť sťažovateľovi mesačne 200,- Kčs od septembra 1991 do skončenia štúdia na SOU a taktiež nahradiť sťažovateľovi trovy konania.

Proti tomuto rozsudku sa odporkyňa odvolala na Krajský súd v Bratislave, ktorý rozhodol rozsudkom zo dňa 17. 09. 1991, č. k. 13 Co 271/91-90 a potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v časti prísudku v sume 23.398,-Kčs. Vo zvyšku nárok z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia, náhrady cestovného a náhrady mzdy za mesiac máj a jún 1989 napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrh zamietol. V časti výroku týkajúceho sa náhrady mzdy za obdobie od 01. 09. 1989 a vo výroku o náhrade trov konania napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Po doplnení dokazovania Okresný súd Bratislava-vidiek rozsudkom zo dňa 26. 02. 1993, č. k. 8 C 39/90-132 rozhodol tak, že odporkyňu... zaviazal k povinnosti zaplatiť sťažovateľovi sumu vo výške 28.180,- Sk, nahradiť trovy konania vo výške 1.456,- Sk a trovy právneho zastúpenia vo výške 7.7870,-Sk.

Na odvolanie odporkyne... Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd uznesením zo dňa 31. 05. 1993, č. k. 17 Co 152/93-153 zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava-vidiek a vrátil mu vec na ďalšie konanie, nakoľko dospel k záveru, že nie je vecne správny.

V rámci tohto konania je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že Okresný súd Bratislava III sa dopustil viacerých procesných pochybení, ktoré uvádza Krajský súd Bratislava v odôvodnení svojho uznesenia zo dňa 31. 05. 1993 a na základe ktorých musel vec opäť vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie...

... Sťažovateľ sa opakovane písomne aj telefonicky sťažoval na zbytočné prietahy v konaní Okresného súdu Bratislava III. Dňa 26. 11. 1997 podal sťažovateľ písomne sťažnosť... predsedovi Okresného súdu Bratislava III... Sťažovateľ sa sťažnosťou podľa zákona o štátnej správe súdov, zo dňa 17. 10. 2000 domáhal odstránenia zbytočných prietahov v konaní... Dňa 08. 10. 2001 sa sťažovateľ domáhal nápravy v konaní Okresného súdu Bratislava III u Krajského súdu v Bratislave, ktorý z dôvodu svojej nepríslušnosti postúpil sťažnosť... na vybavenie predsedovi Okresného súdu Bratislava III..., ktorý odpovedal sťažovateľovi upovedomením zo dňa 12. 02. 2002. Predseda... konštatoval, že sťažnosť je dôvodná a že sudca nekonal vo veci od 08. 01. 2001 až po deň vyhotovenia predmetného upovedomenia...

... Sťažovateľ považuje nečinnosť súdu v nasledujúcich obdobiach
od 20. 06. 1996 do 10.02. 1998
od 08. 09. 1998 do 05. 10. 1999
od 02. 03. 2000 do 07. 01. 2001
od 09. 01. 2001 do 13. 01. 2003
od 20. 03. 2003 do 04. 09. 2003

za prietah v súdnom konaní. Sťažovateľ sa domnieva, že napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 20. 03. 2003, spis. zn.: V-2 8 C 39/90-234 bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, resp. v primeranej lehote, ktoré je zakotvené v článku 48 ods. 2 Ústavy SR, v článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd... a v článku 38 ods. 2 ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd ako ústavný zákon Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

Sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd vydal nasledovný nález:

„Základné právo P. R. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ako aj jeho právo na prerokovanie veci súdom v primeranej lehote podľa

čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Okresným súdom Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn.: V-2 8 C 39/90-234 porušené bolo.

P. R. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 200.000,- Sk (slovom dvestotísíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Bratislava III je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia na účet JUDr. L. S., advokáta... tak, ako budú dodatočne vyčíslené, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú je preto možné považovať takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, II. ÚS 70/00, I. ÚS 56/03, IV. ÚS 59/03).

Ústavný súd sa osobitne zamerlal na preskúmanie opodstatnenosti sťažnosti sťažovateľa, keďže pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k porušeniu označeného práva došlo alebo porušenie v tom čase ešte trvalo (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00).

Okresný súd vo veci vedenej pod sp. zn. V-2 8 C 39/90 rozhodol rozsudkom 20. marca 2003 doručeným sťažovateľovi (žalobcovi), resp. jeho právnomu zástupcovi 4. septembra 2003. Proti rozsudku podala odporkyňa 21. októbra 2003 odvolanie. Vo vyjadrení k odvolaniu odporkyne doručenému okresnému súdu 4. decembra 2003 sťažovateľ žiadal, aby Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) odvolanie odmietol ako podané oneskorene a aby potvrdil rozsudok prvostupňového súdu z 20. marca 2003. Krajský súd rozhodol 31. mája 2004 (uznesenie sp. zn. 9 Co 143/04 doručené okresnému súdu 3. júna 2004 a doručené právnomu zástupcovi sťažovateľa 17. júna 2004) tak, že odvolanie odmietol ako podané oneskorene.

Z uvedených skutočností vyplýva, že okresný súd v čase podania sťažnosti sťažovateľa ústavnému súdu, t. j. 31. decembra 2003, už nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne prieťahy v ňom. Tento stav viedol ústavný súd k záveru, že sťažnosť podaná proti okresnému súdu je zjavne neopodstatnená, preto ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. novembra 2004